

АНТОНЕВИЧ Микола Маріанович (05.XII.1908, смт Ширець тепер Пустомитівського р-ну Львів, обл. - ?) – педагог, магістр філософії з зоології і порівн. анатомії (*Статеві органи у безхребетних тварин*, 1936). Закінчив гімназію у м. Жовква (1928), матем.-природн. ф-т Львів. ун-ту (1934). У 1937–38 учитель біології жін. держ. гімназії м. Перемишля; 1939–41 учитель біології Укр. СШ № 1 м. Жовкви; 1941–44 учитель поч. нар. школи с. Новий Став (Куликівського р-ну Львів, обл.); 1945–47 учитель-керівник натураліст. гуртків і зав. с.-г. відділу Львів. обл. дит. техн. та с.-г. станції; 1947–49 наук., 1950–52 ст. наук. співроб. Зоол. музею, 1951 асист. каф. зоології хребетних Львів. ун-ту. Наук. інтереси: дослідження фауни Сх. Карпат. Учасник зоол. експедицій працівників Зоол. музею та каф. зоології хребетних Львів. ун-ту в Закарп. (1949), Станіслав. (тепер Івано-Франк. обл.) (1950, 1951) та Львів. (1951) обл. Подальша доля невідома.

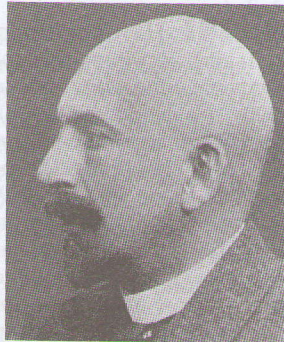
Л-ра: Архів ЛНУ. 1950. Оп. 4. Спр. 7.

О. Кравецька

АНТОНЕВИЧ-БОЛОЗ (Antoniewicz-Bołoz) Ян (03.V.1858, с. Скоморохи тепер Бучацького р-ну Терноп. обл. – 29.IX.1922, Бад-Ельстер, Німеччина) – учений-ерудит, знавець історії мистецтва, культуролог, філолог, історик музики, знаний наук. і громад. діяч, д-р філософії (*Über die Entstehung des Schillerschen Demetrius*, 1880). Навчався на юрид. та філос. ф-тах Ягеллон. ун-ту (1876–80, поглиблено вивчав герман. та роман. філологію), у Вроцлав., Мюнхен. ун-тах, в Італії (1880–81, 1894–90). У 1893–98 надзвич. проф., 1894–1922 директор Ін-ту історії мистецтва нового часу, 1898–1922 звич. проф. історії мистецтва нового часу Львів. ун-ту. Наук. інтереси: італ. мистецтво епохи Відродження, пол. середньовічне мистецтво та мистецтво ХХ ст. (футуризм, експресіонізм). Засновник школи істориків мистецтва у Львів. ун-ті. Авт. праць *O średniowiecznych źródłach do rzeźb znajdujących się na szkatułce z kości słoniowej w Skarbcu katedry na Wawelu* (1885), *Katalog wystawy sztuki Polskiej od roku 1764 do 1886* (1894). Консерватор гал. пам'яток культури (з 1894), член Акад. знань у Кракові (1885), звич. член Іст. т-ва у Мюнхені (1886), секретар т-ва стенографів у Кракові (1877–79), секретар Австро-Угор. т-ва у Мюнхені (1886–87), президент повіт. ради у Бучачі (1891–94), віце-президент Пед. т-ва на повіті Бучач і Чортків (з 1891). Голова комісії ретроспективної край. виставки у Львові (1894). Засновник та президент Т-ва шанувальників красних мистецтв у Львові (з 1901), організував виставки пол. та закордон. мистецтва, читав лекції з історії мистецтва, музики. Співзасновник Пол. наук. т-ва у Львові (1920), в якому очолював секцію історії мистецтва (1922). Учасник міжнар. наук. конгресів.

Л-ра: PSB; Kronika ULw. T. 2; *Podlacha W. Jan B. Antoniewicz // Prace Sekcji Komisji Historji Sztuki Towarzystwa Naukowego we Lwowie*. T. 1; ДАЛО. Ф. 26. Оп. 5. Спр. 25.

Р. Лаврецький

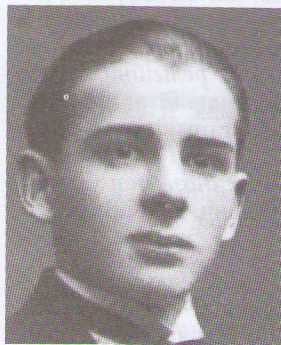

Я. Антоневи́ч-Болоз

АНТОНІВ Богдан-Ігор Васильович (05.X.1909, с. Новиця Горлицького пов. на Лемківщині, тепер Польща – 06.VII.1937, м. Львів) – поет, прозаїк, перекладач, есеїст, літ. критик, теоретик л-ри. Навчався у Сяноц. гімназії гуманіст. типу ім. королеви Софії (1920–28), закінчив філос. ф-т Львів. ун-ту (1933), вивчав славистику, зокр., пол. філологію. Член гуртка студентів-україністів при наук. секції Т-ва “Прихильників освіти” у Львові. Ред. мистец. зб. “Карби”, літ. ж. “Дажбог”. Авт. поет. збірок *Привітання життя* (1931), *Велика гармонія* (1932; повністю опубл. 1967), *Три перстені* (1934), *Книга Лева* (1936), посмертн. *Зелена євангелія* (1938), *Ротації* (1938); лібрето до опери *Довбуш*, проз. творів, зокр., незакінч. роману *На другому березі*, поет. перекладів з нім., франц., чеськ., пол. мов, низки статей, зокр., *Національне мистецтво* (Карби. Мистец. зб. Львів, 1933); *Між змістом і формою* (Наука і культура. 1990. Вип. 24); *Становище поета* (Назустріч. 1935. № 4); *Як розуміти поезію* (Назустріч. 1935. № 15). Поезії А. перекладали Т. Голлендер, Т. Хрущевський, Є. Плеснярович (пол. мовою), Л. Фелдек (словац. мовою), П. Несмер, М. Рудман (англ. мовою) та ін. Літ. премія Т-ва письменників і журналістів ім. І. Франка (1934); премія Укр. катол. союзу (1936). Похований на Янів. цвинтарі.

Л-ра: Антонич Б.-І. Повне зібрання творів / Передмова М. Ільницького; Упорядкування і коментарі Д. Ільницького. Львів, 2009; Весни розспіваної князь. Слово про Антонича: Статті, есе, спогади, листи, поезії / Упоряд. М. Ільницький, Р. Лубківський. Львів, 1989; Богдан-Ігор Антонич: Показчик друкованих матеріалів та автографів до 80-річчя з дня народження / Укл. Т. Кульчицька, Н. Грайцер. Львів, 1989; *Ільницький М. Богдан-Ігор Антонич: Нарис життя і творчості*. К., 1991; *Стефановська Л. Антонич. Антиномії*. К., 2006; *Калинець І. Знане і незнане про Антонича*. Львів, 2010.

Д. Ільницький

Б.-І. В. Антонич

І. П. Антонів

АНТОНІВ Іван Петрович (26.VI.1940, с. Черче тепер Рогатинського р-ну Івано-Франк. обл. – 12.VIII.2008, м. Львів) – фізик, канд. фіз.-мат. наук (*Вплив іонізуючого опромінення на оптичні, електричні і емісійні властивості CsBr та CsI*, 1978), ст. наук. співроб. (1984). Закінчив фіз. ф-т Львів. ун-ту (1963), аспірантуру (1975). У 1963–72 ст. лаборант, інженер НДЛ, зав. лаб., мол. наук. співроб., 1979–90 ст., 1990–99 провід. наук. співроб. Львів. ун-ту; 1999 обраний головою Черчанської сільради. Наук. інтереси: вивчення процесів дефектоутворення в іонних кристалах, технології одержання висо-